

[Ministeren for skatter og afgifter.]

kommer udvalget at træffe alle beslutninger, der er påkrævet for at sikre den ønskede bistand. Sådanne afgørelser kan indbringes for tilsynsmyndighederne, dvs. amtets socialcenter, socialstyrelsen og i sidste instans for socialministeren. Det sociale udvalg kan naturligvis søge vejledning hos de nævnte tilsynsmyndigheder, før der træffes afgørelse, hvorimod disse myndigheder kun på eget initiativ vil kunne gribe ind i trufne beslutninger i det omfang, udvalget åbenbart har handlet i strid med det formål, der skal tilgodeses, nemlig at varetage børnenes tarv.

Jeg skal også sige, at dette at befordre børnene til udlandet må anses for at være helt i strid med de forudsætninger, hvorunder de er modtaget, og det er vanskeligt at se § 71-tilsynets opgaver i denne forbindelse.

Jeg skal afvise det forslag til dagsorden, der foreligger. Jeg skal anbefale folketingets medlemmer at afvise det. Jeg skal til sidst sige, at jeg er bekymret over, at man benytter næsten enhver lejlighed til ikke at medvirke til at skabe ro i denne sag, men til at skabe ny uro.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang.

Tastesen (S):

Til det, der er forekommet i debatten om selve lovforslaget, har jeg to bemærkninger. Den ene bemærkning er til hr. Erlendsson, og det er med hensyn til den eneste lille ting i det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag, for hvilken der kan være grund til lidt sympati. Det er en fjernelse af den såkaldte 2 måneders frist. Her ved hr. Erlendsson jo udmærket, at det på socialudvalgets initiativ er således, at vi venter en tilbagemelding fra et udvalg under socialministeriet, der skal komme med indstilling om ændring i disse retsregler, og jeg tror meget vel, det kan føre til, at der vil forekomme en ændring, som giver en stærkere retsstilling.

Dernæst en enkelt bemærkning til fru Hanne Reintoft om spørgsmålet inhabilitet. Det er jo således, at de mennesker, der er ansat i amternes socialcentre, ikke kan være sagsbehandlere for kommunerne og for amsankenævnene samtidig. Det er klart

fastsat i reglerne, at der skal være en adskillelse med hensyn til de personer, der beskæftiger sig med denne sagsbehandling.

Det dagsordensforslag, der er fremsat, må jeg afvise på socialdemokratiets vegne. Jeg er ude af stand til at gå ind i en argumentation mod hr. Arentofts synspunkter på grund af, at jeg så ville komme ind på at omtale personlige forhold, som man normalt ikke omtaler fra denne talerstol. Det er den situation, fremskridtspartiet har sat os i indtil flere gange, f. eks. i forbindelse med den såkaldte Birgittesag. Man kan ikke, selv om man er i besiddelse af personlige oplysninger, udlevere sådanne oplysninger i en debat fra folketingets talerstol. Derfor kan vi kun behandle principielle ting og ikke spørgsmål om en persons egnethed eller uegnehed til at klare en bestemt situation. Alene af den grund forekommer det af fremskridtspartiet fremsatte forslag om motive-ret dagsorden særdeles uegnet til behandling her i folketinget. Vi ved, at hr. Henning Becker har fået mange chancer, og vi må vel nok overlade til de myndigheder, der har muligheden for at vurdere disse ting, at afgøre, om der skal gives en chance på ny på den ene eller den anden måde.

Erlendsson (FP):

Jeg skal først takke for den tilslutning, lovforslaget har fået på visse punkter, nu sidst fra hr. Tastesen om 2 måneders fristen.

Vi stillede jo 91 ændringsforslag til bistandsloven, så det er ikke vores skyld, at den ikke er blevet bedre, end den er. En meget væsentlig del af disse ændringsforslag vedrørte børns retsstilling, som vi ønskede bedre.

Når man nu siger, at loven kun har været effektiv i 8 dage, er det jo rigtigt, men vi har i tiden op til dens ikrafttræden haft mange eksempler på, at de forhold, som nu skulle være gældende for børn, der var tvangsfjernet fra hjemmet, ikke var gode.

Man taler om, at de ændringer, vi ønsker, vil betyde en underminering af retssikkerheden, og det kan vi naturligvis slet ikke være enige med de andre partiers ordførere om. Der blev talt om, at der var en sikkerhed i kompetence- og procedurereglerne. Det talte skatte- og afgiftsministeren om på socialministerens vegne. Vi ved — eller vi har i